

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 55. Quid addendum circa irregularitatem in Beneficiatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

inhabilitate occulta ex prudenter præsumpta benignitate piæ Matris Ecclesiæ non obligat cum tanto incommodo.

Q. 55. Quid addendum sit circa irregularitatem in 438.

Beneficentis. R. §. 1. Dixi l. 4. n. 780. irregularem non posse promoveri ad ullum Beneficium vel pensionem ecclesiasticam, de qua tamen vide dicta ibidem n. 1149. Quod si irregularitas impediat usum alicujus tantum Ordinis; dixi, posse talem esse capacem Beneficii, requirentis usum, quem habere possit alterius Ordinis: hinc Sacerdos privatus manu fit irregularis & inhabilis ad functiones Beneficii sacerdotalis, cum ad illas fit ineptus, manet tamen habilis ad functiones Beneficii alterius, cujus munus obire potest, *Dicast. d. 7. n. 102.*

§. 2. Irregularitas quæ post acceptum Beneficium incurritur, non privat ipso facto Beneficium aut pensionibus Beneficii, nemo enim ipso facto ante sententiam privatur bonis suis vel juribus actu possessis, nisi id clarè exprimant leges & id pluribus firmabo n. 508. unde talis poterit resignare vel permutare Beneficium, cum adhuc habeat titulum & jus, ita cum aliis *Dicast. n. 120. 121.* Item poterit retinere fructus Beneficii, si per se vel per alium satisfecit muneri suo, *Dicast. num. 124.*

§. 3. Si quis habeat Beneficium, cui annexum est v. g. jus eligendi, irregularitas non privat illo jure nec usu ejus, non est enim actus Ordinis, quamvis fortè prærequirat Ordinem, v. g. subdiaconatum, *Suar. Nav. Castrop. n. 14. Dicast. n. 138.*

§. 4. Irregularis ob homicidium voluntarium & injustum privari debet Beneficio, uti sta-

zuit Trid. sess. 14. c.7. De reform. non tamen pen-
sione, quia de hac nulla in Jure fit mentio, Ca-
strop. n. 12. Dicast. n. 128. 129.

442. Q. 56. An irregularitas semper sit signum, quod quis
vocatus non sit ad statum ecclesiasticum. R. Antonius
Godeau Episcopus Grassensis & Venciensis in di-
scursu de vocatione ad statum ecclesiasticum
Artic. 21. docet 1. signum, quod quis à Deo non
vocetur ad statum ecclesiasticum esse, si aliquam
habeat irregularitatem, putat enim, hoc ipso
quod Deus hanc permittat, sufficienter signifi-
care, quod nolit à tali statum ecclesiasticum eli-
gi, cum ratio dicat non facile per dispensatio-
nem recedendum esse à communi & iusta lege.
2. Conatur ex variis Conciliis probare ista tene-
re præcipue de illis, qui milites fuerunt, talibus
enim liberæ vitæ assuetis putat potiùs discipli-
nam religiosam esse necessariam. Hæc univer-
sim non tenent. Non primum, nam sæpe peracci-
dens contingit alicui talis irregularitas, nec à
Deo intenta est; qui licet permittat, dedit Ec-
clesiæ suæ potestatem eam tollendi, etiam in or-
dine ad suscipiendum statum ecclesiasticum, ut
probat praxis Ecclesiæ ab initio ad hæc usque
tempora. Nec secundum, nam scimus multos post
militiam bene præfuisse Ecclesiis cum S. Martinus
recens exemplum est Innoc. XI. qui sanctissimè
præfuit toti Ecclesiæ. Itaque si quis post mili-
tiam vel etiam cum quacunque irregularitate
dispensabili, secundum regulas l. 6. p. 2. à num.
1915. datas consideratis omnibus judicet se in
statu ecclesiastico meliùs servitutum Deo & se-
curiùs salvandum, non est cur deterreatur ab eo
statu, vel à petenda dispensatione. Verum qui-
dem est, quod per discursum suum præcipue in-
tendit

E. III.
20. I.
T. m. or.
Clau dii
La Croix
Tom VII

Ca.

tend
confi
li & f
debe
quis
potef
tia, f
pro
Q
RES
in
(Cap.
live fa
irregu
Bon. q.
dubite
misso
dientia
Rel
lito,
& mon
tio,
xatur.
Res
solutio
simili
vel quas
quider
que po
tum to
dispens
men no
Episco